

SALMO XLII.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente ¹ non sancta : à viro doloso et iniquo salva me.

Tu enim es Deus fortitudo mea quare projecisti me? quare tristis incedo affligente inimico?

Mitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa ducent me : introducent me ad montem sanctum tuum, et ad tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum lætitiæ exsultationis meæ, et confitebor tibi in cithara Deus Deus meus.

Quare incurvaris anima mea, et quare conturbas me?

Exspecta Deum, quoniam adhuc confitebor ei, salutaribus vultus mei et Deo meo.

SALMO XLIII.

Deus auribus nostris audivimus : patres nostri narraverunt nobis opus, quod operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis.

Tu manu tuâ gentes ² delesti, et plantasti eos : afflixisti ³ populos, et emisisti eos.

Non enim in gladio suo possederunt terram, neque brachium eorum salvavit eos :

Sed dextera tua et brachium tuum, et lux vultus tui, quia complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, Deus : præcipe ⁴ saluti-bus Jacob.

In te hostes nostros ventilabimus : in nomine tuo conculcabitur adversarios nostros.

Non enim in arcu meo confidam : neque gladius meus salvabit me.

Quia salvasti nos de hostibus nostris, et eos qui oderant nos confudisti.

In ⁵ Deo laudabimus totâ die, et nomini tuo in æternum confitebimur. SEMPER.

Verum tu projecisti, et confudisti nos : et non egredieris in exercitibus nostris.

Vertisti terga nostra hosti : et qui oderunt nos, diripuerunt sibi.

Dedisti nos tanquam gregem ad vorandum, et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio : ⁶ nec grandis fuit commutatio eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris :

subsannationem et irrisum his qui erant in circuitu nostro.

Posuisti nos ⁷ similitudinem in gentibus, commotionem capitis in ⁸ tribubus.

Totâ die confusio mea contra me, et ignominia faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis, et blasphemantis : à facie inimici et ultoris.

Omnia hæc venerunt super nos, et non sumus oblitus tui : nec mentiti sumus in pacto tuo.

Non est conversum retro cor nostrum : nec declinaverunt gressus nostri à semita tua.

Quoniam dejecisti nos in loco draconum, et operuisti nos umbrâ mortis.

Si oblitus sumus nominis Dei nostri, et expandimus manus nostras ad Deum alienum.

Numquid non Deus investigabit istud? ipse enim novit cogitationes cordis.

Quoniam propter te mortificati sumus totâ die : reputati sumus ut grex occisionis.

⁹ Consurge quare dormitas Domine? vigila, quare projecisti nos in sempiternum?

Quare faciem tuam abscondis? oblivisceris afflictionis nostræ et inopiæ nostræ.

Quoniam incurvata est in pulvere anima nostra : adhæsit in terra venter noster.

Surge, auxiliare nobis, et redime nos propter misericordiam tuam.

SALMO XLIV.

Eructavit cor meum verbum bonum; dico ego opera mea regi :

Lingua mea stultus scribæ velocis.

Decore pulchrior es filiis hominum, effusa est gratia in labiis tuis : propterea benedixit tibi Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur fortissime : gloriâ tuâ et decore tuo.

Decore tuo prosperè ascende, propter ¹⁰ veritatem et mansuetudinem justitiæ, et docebit te terribilia dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent : in corde inimicorum regis.

Thronus tuus Deus in sæculum, et in æternum : sceptrum æquitatis, sceptrum regni tui.

¹ immisericoe — ² exheredasti — ³ plebes — ⁴ pro — ⁵ Domino gaudebimus — ⁶ et non fenerasti in commutatione eorum — ⁷ parabolam — ⁸ plebibus — ⁹ Expergiscere — ¹⁰ verbum veritatis

Dilexisti justitiam, et odisti ¹ iniquitatem : propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo exsultationis præ participibus tuis.

Myrrha et stacte et casia in cunctis vestimentis tuis, de ² domibus eburneis quibus iustificaverunt te.

Filiæ regum in honore tuo : stetit ³ conjux in dextera tua, in diademate aurco.

Audi filia et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populi tui, et domus patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum : quia ipse est Dominus tuus, et adora eum.

Et o filia ⁴ fortissimi, in muneribus fa-

ciem tuam deprecabuntur divites populi. Omnis gloria filiæ regis intrinsecus : ⁵ fasciis aureis ⁶ vestita est.

In scutulatis ducetur ad regem, virgines sequuntur eam ⁷ amicæ ejus ducentur tibi.

Ducentur in lætitiis et exsultatione : ingredientur ⁸ thalamum regis.

Pro patribus tuis erunt filii ⁹ tibi : pones eos principes in universa terrâ.

Recordabor nominis tui in omni generatione et generatione :

Propterea populi confitebuntur tibi in sæculum et in æternum.

SALMO XLV.

Deus ¹⁰ nostra spes et fortitudo : auxilium in tribulationibus inventus es validum.

Ideo non timebimus quum fuerit translata terra, et concussi montes in corde maris :

Sonantibus et ¹¹ tumentibus gurgitibus ejus, agitatis in montibus in potentia ejus. SEMPER.

Fluminis divisiones ejus, lætificant civitatem Dei sancti, tabernacula Altissimi.

Deus in medio ejus, non commovebitur : auxiliabitur ei Deus in ortu matutino.

Conturbatæ sunt gentes, concussa sunt regna : dedit vocem suam, prostrata est terra.

Dominus exercituum nobiscum : protector noster Deus Jacob. SEMPER.

Venite, et videte opera Domini : ¹² quantas posuerit solitudines in terra.

Compescit bella usque ad extremum terræ, arcum confringet, et concidet hastam; plaustrâ comburet igni.

Cessate, et cognoscite quoniam ego sum Deus : exaltabor in gentibus, exaltabor in terra.

Dominus exercituum nobiscum : ¹³ fortitudo nostra Deus Jacob. SEMPER.

SALMO XLVI.

Omnes populi plaudite manibus : jubilate Deo in voce laudis.

Quoniam Dominus altissimus, terribilis : rex magnus super omnem terram.

¹⁴ Congregavit populos subter nos, et ¹⁵ tribus sub pedibus nostris.

Elegit nobis hereditatem nostram : ¹⁶ gloriam Jacob quam dilexit. SEMPER.

Ascendit Deus in júbilo, Dominus in voce buccinæ.

¹⁷ Canite Deo ¹⁸ canite : ¹⁹ canite regi nostro ²⁰ canite.

Quia Rex universæ terræ Deus : ²¹ canite eruditè.

Regnavit Deus super gentes : Deus sedet super thronum sanctum tuum.

Principes populorum congregati sunt, populus Dei Abraham : quoniam dii scuta terræ vehementer elevata sunt.

SALMO XLVII.

Magnus Dominus et laudabilis nimis : in civitate Dei nostri, in monte sancto suo.

Speciosus germine gaudio universæ terræ, monti Sion lateribus aquilonis civitatulæ regis magni.

Deus in domibus ejus : agnitus est in auxiliando.

Quia ecce reges congregati sunt : ²² venerunt simul.

Ipsi videntes sic obstupuerunt : conturbati sunt, admirati sunt.

Horror possedit eos ibi : dolor quasi parturientis.

In vento uredinis, confringes naves Tharsis.

¹ impietatem — ² templis — ³ Regina — ⁴ Tyri — ⁵ præ fasciis aureis — ⁶ vestimenta illius — ⁷ sodales — ⁸ templum — ⁹ tui — ¹⁰ nobis — ¹¹ intumescens — ¹² quot — ¹³ susceptor noster — ¹⁴ Subjeit — ¹⁵ plebes — ¹⁶ superbiam — ¹⁷ Psallite — ¹⁸ psallite — ¹⁹ psallite — ²⁰ psallite — ²¹ psallite — ²² transierunt

Sicut audivimus, ita vidimus in civitate Domini exercituum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam usque in ¹ aeternum. SEMPER.

Æstimavimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic laus tua usque in extremum terrae: justitia repleta est dextera tua.

Lætetur mons Sion, exsultent filiae Judæ: propter judicia tua.

Circumdate Sion et circuite eam, numerate turres ejus.

Ponite cor vestrum in ² mœnibus: separate palatia ejus; ut enarretis in generatione novissima.

Quia iste Deus Deus noster in sæculum, et in perpetuum: ipse erit dux noster ³ in mortem.

SALMO XLVIII.

Audite hoc omnes populi: auribus percipite universi habitatores ⁴ occidentis.

Tam filii Adam, quam ⁵ filii singulorum: simul dives et pauper.

Os meum loquetur sapientias, et meditatio cordis mei prudentias.

Inclinabo ad parabolam aurem meam: aperiam in cithara ænigma meum.

Quare timebo in diebus malis? iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui fiduciam habent in fortitudine sua, et in multitudine divitiarum suarum superbunt.

Fratrem redimens non redimet vir: nec dabit Deo propitiationem pro eo: et pretium redemptionis animæ eorum:

Sed quiescet in sæculo; et vivet ultra in sempiternum, et non videbit interitum, quum viderit sapientes morientes:

Simul insipiens et indoctus peribunt, et relinquent alienis divitias suas.

Interiora sua domos suas in sæculo, taber-

nacula sua in generatione et generatione: vocaverunt nominibus suis terras.

Et homo in honore non commovebitur: assimilatus jumentis, et exæquatus est.

Hæc est ⁶ via insipientiæ eorum, et post eos juxta os eorum current. SEMPER.

Quasi ⁷ grex in inferno positi sunt: mors pascet eos, et subjicient eos recti in matutino, et figura eorum conteretur in inferno post habitaculum suum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferni, quum assumerit me. SEMPER.

Noli timere quum ditatus fuerit vir: quum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Neque enim moriens tollet omnia: nec descendet post eum gloria ejus.

Quia animæ suæ in vita sua benedicet: laudabunt te quum benefuerit tibi.

Intrabit usque ad generationem patrum suorum: usque ad finem non videbunt lucem.

Homo quum in honore esset, non intellexit: comparavit se jumentis, et silebitur.

SALMO XLIX.

Fortis Deus Dominus loquutus est, et vocavit terram: ab ortu solis usque ad occasum ejus.

De Sion perfectâ decore Deus apparuit.

Veniet Deus noster, et non tacebit: ignis coram eo ⁸ vorabit, et in circuitu ejus tempestas valida.

Vocabit cœlum desursum, et terram ut judicet populum suum.

Congregate mihi ⁹ sanctos meos: qui feriunt pactum meum in sacrificio.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus: quia Deus judex est ipse. SEMPER.

Audi populus meus et loquar, Israël, et contestabor te: Deus Deus tuus ego sum.

Non propter victimas tuas arguam te, et holocaustomata tua coram me sunt, semper.

Non accipiam de domo tua ¹⁰ vitulum: neque de gregibus tuis hircos.

Mea sunt enim omnia animalia ¹¹ silvarum: ¹² pecudes in montibus millium.

Scio omnes aves montium, et ¹³ universitas agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis et plenitudo ejus.

Numquid comedam carnem taurorum: aut sanguinem hircorum bibam?

Immola Deo laudem, et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: liberabo te et glorificabis me.

Impio autem dixit Deus: Quid tibi est cum narratione præceptorum meorum, et ut assumas pactum meum in ore tuo?

¹ sæculum — ² in virtute — ³ sæcula. — ⁴ orbis — ⁵ viri — ⁶ via eorum — ⁷ oves — ⁸ ardebit — ⁹ misericordes — ¹⁰ taurum — ¹¹ silvæ — ¹² Beemoth — ¹³ Ziz dicitur, nomen est avis.

¹ Qui odisti disciplinam, et projecisti verba mea post te.

Si videbas furem, consentiebas ei: et cum adulteris pars tua.

Os tuum misisti ad malitiam, et lingua tua concinnabit dolum.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, in filium matris tuæ fabricabaris opprobrium.

Hæc fecisti, et tacui: existimasti futurum me similem tui: arguam te, et proponam ante oculos tuos.

Intelligite hoc qui obliviscimini Deum: ne fortè rapiam, et non sit qui liberet.

Qui immolat confessionem, glorificat me: et qui ordinat viam, ostendam ei salutare Dei.

SALMO L.

Miserere mei Deus secundum misericordiam tuam:

Juxta multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.

Multum lava me ab iniquitate mea, et à peccato meo munda me.

Quoniam ² iniquitates meas ego cognovi, et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum ³ coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas quum ⁴ judicaberis.

Ece in iniquitate conceptus sum, et in peccato peperit me mater mea.

Ece enim veritatem diligis, absconditum et ⁵ arcanum sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

⁶ Asperges me hyssopo et mundabor: lavabis me et super nivem dealabor.

Auditum mihi facies gaudium et lætitiā, exsultent ossa quæ confregisti.

Absconde faciem tuam à peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea mihi Deus, et spiritum stabilem renova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua, et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā ⁷ salutaris tui, et spiritu potenti confirma me.

Docebo iniquos vias tuas, et peccatores ad te revertentur.

Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meæ: laudabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia meā aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam.

Non enim vis ut victimam ⁸ feram: nec holocaustum tibi placet.

⁹ Sacrificium Dei spiritus ¹⁰ contribulatus: cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

¹¹ Bene fac in voluntate tua Sion, ædificentur muri Jerusalem.

Tunc suscipies sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: tunc imponent super altare tuum ¹² vitulos.

SALMO LI.

Quid gloriaris in malitia potens? misericordia Dei totâ est die.

Insidias cogitat lingua tua: quasi novacula acuta faciens dolum.

Dilexisti malum magis quam bonum: mendacium magis quam loqui justitiam. SEMPER.

Dilexisti omnia verba ad devorandum, lingua dolosa.

Sed Deus destruet te, in sempiternum terribit, et evellet te de tabernaculo, et eradicabit te de terra viventium. SEMPER.

Videbunt justi et timebunt: et super eum ridebunt.

Ece vir qui non posuit Deum fortitudinem suam: sed speravit in multitudine divitiarum suarum: confortatus est in insidiis suis.

Ego autem sicut oliva virens in domo Dei: speravi in misericordia Dei in sæculum ¹³ sempiternum.

Confitebor tibi in sæculum, quoniam fecisti: et expectabo nomen tuum, quoniam bonum in conspectu ¹⁴ sanctorum tuorum.

SALMO LII.

Dixit stultus in corde suo: Non est Deus: corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitate, non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum, ut videret si est intelligens, requirens Deum.

¹ Et tu — ² errores meos — ³ in oculis tuis — ⁴ judicatus fueris — ⁵ sapientiam manifestabimus — ⁶ Purificabis — ⁷ Jesu — ⁸ feriam — ⁹ Sacrificia — ¹⁰ contritus — ¹¹ Benignè — ¹² tauros — ¹³ et in æternum — ¹⁴ misericordiam

Omnes aversi sunt, pariter adhæserunt : non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Numquid non cognoverunt qui operantur iniquitatem, qui comedunt populum meum ut cibum panis : Deum non invocaverunt. Ibi timuerunt timore ubi non erat timor.

SALMO LIII.

Deus in nomine tuo salva me, et in fortitudine tua ulciscere me.
Deus exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei.
Quia alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam : non posuerunt Deum in conspectu suo. SEMPER.

SALMO LIV.

Exaudi Deus orationem meam, et ne despicias deprecationem meam.
Attende mihi, et exaudi me :
Humiliatus sum in meditatione mea et conturbatus à voce inimici, à facie persecutantis impii :
Quoniam projecerunt super me iniquitatem, et in furore adversabantur mihi.
Cor meum doluit in vitalibus meis, et terrores mortis ceciderunt super me.
Timor et tremor venit super me, et operuit me caligo.
Et dixi : Quis dabit mihi pennas columbæ, ut volem et requiescam?
Ut procul abeam, et commorer in deserto. SEMPER.
³ Festinabo ut salver à spiritu tempestatis et turbinis.
Præcipita Domine, divide linguas eorum : quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.
Die et nocte circumeuntes muros ejus : scelus et dolor in medio ejus.
Insidiæ in vitalibus ejus, et non recedit de plateis ejus damnum et fraudulentia.
Non enim inimicus exprobravit mihi ut sustineam : neque is qui me oderat super me magnificatus est, ut abscondat ab eo.

SALMO LV.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo : totâ die pugnans tribulavit me.
Conculcaverunt me ⁵ insidiatores mei totâ

¹ salutaria — ² decantatoribus — ³ Festina — ⁴ Redimet — ⁵ decantatores

Quoniam Deus dispersit ossa circumdantium te : confunderis quia Deus projecit eos.
Quis dabit ex Sion ¹ salutare Israël? quum reduxerit Deus captivitatem populi sui, exsultabit Jacob, lætabitur Israël.

Ecce Deus auxiliator mihi : Dominus sustentans animam meam.
Reddet malum ² insidiatoribus meis : in veritate tua disperde eos.
Voluntariè sacrificabo tibi : confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum.
Quoniam ex omni tribulatione liberavit me, et inimicos meos vidit oculus meus.

Sed tu homo unanimes meus, dux meus, et notus meus.
Qui simul habuimus dulce secretum, in domo Dei ambulavimus cum terrore.
Veniat mors super eos, descendant in infernum viventes, quia nequitiae in congregatione eorum, in medio eorum.
Ego ad Deum clamabo, et Dominus salvabit me.
Vesperè et manè et meridie loquar et resonabo, et exaudiet vocem meam.
⁴ Redemit in pace animam meam, ab appropinquantibus mihi : multi enim fuerunt adversum me.
Exaudiet Deus, et humiliabit eos, qui iudex est ab initio. SEMPER.
Non enim mutantur neque timent Deum.
Extendit manus suas ad pacifica sua : contaminabit pactum suum.
Nitidius butyro os ejus : pugnat autem cor illius, molliores sermones ejus ab oleo, quum sint lanceæ.
Projice super Dominum charitatem tuam, et ipse te enutriet : non dabit in æternum fluctuationem justo.
Tu autem Deus deduces eos in puteum interitûs : viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos : ego autem fiduciam habeo tui.

Quaquamque die territus fuero : ego in te confidam.
In Deo laudabo verbum ejus, in Deo speravi : non timebo, quid faciat mihi caro.
Totâ die sermonibus me affligebant : contra me omnes cogitationes eorum in malum.
Congregabuntur absconditè, ipsi ¹ plantas meas observabunt : exspectantes animam meam.
Quia nullus est salvus in eis : in furore populos detrahe Deus.

² Secretiora mea numerasti, pone lacrymam

meam in ³ conspectu tuo : sed non in narratione tua.
Tunc convertentur inimici mei retrorsum, in quaquamque die invocavero : hoc scio quia Deus meus es.
In Deo laudabo verbum : in Domino ⁴ prædicabo sermonem.
In Deo speravi : non timebo, quid faciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua : reddam gratiarum actiones tibi.
Quia liberasti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : ut ambulem coram Deo, in lumine viventium.

SALMO LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te speravit anima mea ;
Et in umbra alarum tuarum sperabo : donec transeant insidiæ.
Invocabo Deum altissimum : Deum ultorem meum.
Mittet de cælo et salvabit me, exprobrabit conculcantibus me. SEMPER.
Mittet Deus misericordiam suam et veritatem suam.
Anima mea in medio leonum dormivit ferocitium.
Fili hominum dentes eorum lanceæ et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.
Exaltare super cælos Deus : in omni terra gloria tua.

Rete paraverunt gressibus meis, ⁵ ad incurvandam animam meam :
Foderunt ante me foveam, ceciderunt in medio ejus. SEMPER.
Paratum cor meum Deus : paratum cor meum : cantabo et psallam.
⁶ Surge gloria mea, ⁷ surge psalterium et cithara : ⁸ surgam manè.
Confitebor tibi in populis Domine : ⁹ cantabo tibi in gentibus.
Quia magna usque ad cælos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.
Exaltare super cælos Deus : in omni terra gloria tua.

SALMO LVII.

Si verè utique justitiam loquimini : recta judicate filii hominum.
Etenim in corde ¹⁰ iniquitates operamini in terra : iniquitates manuum vestrarum appendite.
Alienati sunt peccatores à vulva : erraverunt ab utero loquentes mendacium.
Furor eorum sicut similitudo furoris serpentis : sicut reguli surdi obturantis aurem suam.
Ut non audiat vocem murmurantium : nec incantatoris incantationes callidas.
Deus excute dentes eorum ex ore eorum : molarcs leonum confringe Domine.

Dissolvantur quasi aquæ quæ defluunt : intendet ¹¹ arcum suum donec conterantur.
Quasi abortivum mulieris quod non vidit solem.
Antequàm crescant spinæ vestræ in rhamnum : quasi viventes, quasi in ira tempestas rapiet eos.
Lætabitur justus quum viderit ultionem : pedes suos lavabit in sanguine impii.
Et dicet homo, verè est fructus justo : verè est Deus judicans in terra.

SALMO LVIII.

Erue me de inimicis meis ¹² Deus meus, et à resistentibus mihi protege me.

Libera me ab operariis iniquitatis, et à viris sanguinum salva me.

¹ calcaneos meos — ² Motum meum tu — ³ utre — ⁴ laudabo — ⁵ incurvata est anima mea — ⁶ Expergescere — ⁷ expergescere — ⁸ expergiscar — ⁹ psallam — ¹⁰ holocausta — ¹¹ sagittam suam — ¹² Domine

Quia ecce insidiati sunt animæ meæ, congregantur adversus me ¹ fortissimi : absque iniquitate mea, et absque peccato meo Domine.

Non egi iniquè, et illi currunt et præparantur : ² surge ex adverso pro me et respice.

Et tu Domine Deus exercituum Deus Israël, evigila ut visites omnes gentes :

Non miserearis universis qui operantur iniquitatem. SEMPER.

Revertantur ad vesperam, latrent ut canis, et circumeant civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, gladii in labiis eorum : quasi nemo audiat.

Tu autem Domine deridebis eos : subsanabis omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te servabo : quoniam tu Deus elevator meus.

Deus misericordia mea præveniet me : Deus ostendet mihi ³ in insidiatoribus meis.

Ne occidas eos, ne fortè obliviscantur populi mei : disperge eos in fortitudine tua et destrue eos : protector noster Domine.

Peccato oris sui, sermone labiorum suorum, et capiantur in superbia sua : maledictionem et mendacium narrantes.

Consume in furore, consume ut non subsistant : et sciant quoniam Deus dominatur Jacob, in finibus terræ. SEMPER.

Et convertantur ad vesperam, latrent ut canis, et circumeant civitatem.

Ipsi vagabuntur ut comedant, et quum saturati non fuerint, murmurabunt.

Ego autem cantabo imperium tuum, et laudabo manè misericordiam tuam :

Quoniam factus es ⁴ fortitudo mea, et refugium in die tribulationis meæ.

⁵ Virtutem meam tibi cantabo : quoniam Deus ⁶ adjutor meus, Deus misericordia mea

SALMO LIX.

Deus projecisti nos, scidisti : iratus, convertisti nos.

Commovisti terram et disruptisti eam : sana contritiones ejus, quoniam commota est.

Ostendisti populo tuo duritiam : potasti nos vino consopiente.

Dedisti metuentibus te signum, ut fugerent à facie arcus. SEMPER.

Ut liberentur amici tui : salva dextera tua, et exaudi me.

Deus loquutus est in sanctuario suo : lætabor, dividam Sicimam, et vallem Soccoth dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manasse, et Ephraim fortitudo capitis mei :

Juda legifer meus : Moab olla lavacri mei : Super Idumæam incedam calciamento meo :

mihî Palæstina fœderata est.

Quis deducet me ad civitatem munitam ? quis deducet me usque ad Idumæam ?

Nonne tu Deus qui projecisti nos, et non egredieris Deus in exercitibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : vana est enim salus ab homine.

In Deo faciemus virtutem, et ipse conculcabit tribulantes nos.

SALMO LX.

Exaudi Deus laudationem meam : intende orationi meæ.

De novissimo terræ ad te clamabo, quum triste fuerit cor meum :

Quum fortis elevabitur adversum me, tu eris ductor meus.

Quoniam fuisti spes mea : turris munitissima à facie inimici.

⁷ Habitabo in tabernaculo tuo ⁸ jugiter : spe-

rabo in protectione alarum tuarum. SEMPER.

Tu enim Deus exaudisti orationem meam : dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : annos ejus donec est generatio et generatio.

Sedebit ⁹ semper ante faciem Dei, misericordia et veritas servabunt eum.

Sic ¹⁰ canam nomini tuo jugiter : reddens vota mea per singulos dies.

SALMO LXI.

Attamen apud Deum silebit anima mea : ex eo salus mea.

Attamen ipse est ¹¹ scutum meum et salus

mea : ¹² fortitudo mea non commovebor amplius.

Usquequo insidiamini contra virum, interfi-

¹ crudelissimi — ² expergiscere — ³ decantatoribus — ⁴ susceptor meus — ⁵ Fortitudo mea tibi psallam — ⁶ susceptor — ⁷ Peregrinabo — ⁸ in sæculum — ⁹ in sæculum — ¹⁰ psallam — ¹¹ fortitudo mea — ¹² susceptor meus

ctis omnes, sicut murus inclinatus et mæria corruens.

Partem enim ejus cogitaverunt expellere, placuerunt sibi in mendacio : ore suo benedicunt, et ¹ corde suo maledicunt. SEMPER.

Verumtamen Deo tace anima mea : ab ipso enim præstolatio mea.

Ipse enim fortitudo mea et salus mea : susceptor meus non ² timebo.

In Deo salutare meum et gloria mea : robor fortitudinis meæ et salus mea in Deo.

Sperate in eo omni tempore, populi effun-

dite coram eo cor vestrum : Deus spes nostra. SEMPER.

Verumtamen vanitas filii Adam, mendacium filii viri ³ in stateris dolosis : fraudulentè agunt simul.

Nolite confidere in calumnia et in rapina, ne frustremini : divitiæ si affluerint, ne apponatis cor.

Unum loquutus est Deus, duo hæc audivi : quia ⁴ imperium Dei est.

Et tibi Domine misericordia, quia tu reddes unicuique secundum opus suum.

SALMO LXII.

⁵ Deus fortitudo mea tu es, de luce consurgam ad te.

Sitivit te anima mea : desideravit te caro mea : in terra invia et consiliante, ac sine aqua.

Sic in sancto apparui tibi, ut videam fortitudinem tuam et gloriam tuam.

Melior est enim misericordia tua quam vitæ : labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea : in nomine tuo levabo ⁶ manus meas.

Quasi adipe et pinguedine ⁷ implebitur anima mea, et labiis laudantibus ⁸ canet os meum.

Recordans tui in cubili meo : per singulas vigilias meditabor tibi.

Quia fuisti auxilium meum, et in umbra alarum tuarum laudabo.

Adhæsit anima mea post te, me suscepit dextera tua.

Ipsi verò ⁹ interficere quærunt animam meam : ingrediantur ¹⁰ in extrema terræ.

Congregentur in manus gladii : pars vulpium erunt.

Rex autem lætabitur in Deo, laudabitur omnis qui jurat in eo : quia obstruetur os loquentium mendacium.

SALMO LXIII.

Audi Deus vocem meam loquentis : à ¹¹ timore inimici serva vitam meam.

Abconde me à consilio malignorum : à tumultu operantium iniquitatem.

Quia exacerunt quasi gladium linguam suam : tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum.

Ut sagittarent in absconditis simplicem : subito sagittabunt eum et non timebunt.

Confortaverunt sibi sermonem pessimum, narraverunt ut absconderent laqueos : dixerunt quis videbit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : defecerunt scrutantes scrutinio, et cogitationibus singulorum, et corde profundo.

Sagittabit ergò eos Deus jaculo repentino : inferentur plagæ eorum.

Et corruent in semetipsos ¹² plagis suis : fugient omnes qui viderint eos.

Et timebunt omnes homines et annuntiabunt opus Dei, et opera ejus intelligent.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo : exultabunt omnes recti corde.

SALMO LXIV.

Tibi silet laus Deus in Sion, et tibi reddetur votum.

Exaudi orationem donec ad te omnis caro veniat.

Verba iniquitatum prævaluerunt adversum me : sceleribus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegeris et susceperis : habitabit enim in atriiis tuis ;

Replebimur bonis domus tuæ, sanctificatione templi tui.

Terribilis in justitia exaudi nos Deus salvator noster :

¹ Intrinsicus — ² movebor — ³ impositi stateris vanitas ipsi simul — ⁴ fortitudo — ⁵ Deus Deus meus tu — ⁶ palmas — ⁷ sagittabitur — ⁸ laudabit — ⁹ ad calamitatem — ¹⁰ inferiora — ¹¹ pavore — ¹² linguis